

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Henryk Pietrzkowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa "H." Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w P.
przeciwko I. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 czerwca 2016 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 2 grudnia 2015 r.,

- 1. odrzuca zażalenie w części zaskarżającej odrzucenie ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych,**
- 2. uchyla zaskarżone postanowienie w części odrzucającej skargę kasacyjną.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 2 grudnia 2015 r. odrzucił na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, dalej jako „u.k.s.c.” (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) ponowny wniosek strony powodowej o zwolnienie od opłaty sądowej od skargi kasacyjnej, uznając, że został oparty na tych samych okolicznościach (pkt 1 postanowienia) oraz odrzucił skargę kasacyjną, jako nieopłaconą (pkt 2 postanowienia).

Strona powodowa, zaskarżając powyższe postanowienie w całości, zgłosiła zastrzeżenia odnośnie do rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w przedmiocie wniosku o zwolnienie jej od opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu zakresem zaskarżenia objęto postanowienie Sądu Apelacyjnego w całości, a zatem również niezaskarżalne postanowienie o odrzuceniu wniosku o zwolnienie od kosztów. Zażalenie w tej części jako niedopuszczalne podlegało więc odrzuceniu. Odrzucenie niedopuszczalnego zażalenia, nie stanowiło przeszkody do rozpoznania postanowienia o odrzuceniu wniosku o zwolnienie od kosztów, które miało wpływ na odrzucenie skargi kasacyjnej, bowiem treść zażalenia - mimo niepowołania w nim art. 380 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. – usprawiedliwiała, zważywszy na niesformalizowany charakter zażalenia, objęcie kontrolą także tego postanowienia.

Sąd Apelacyjny, uzasadniając zaskarżone postanowienie wskazał, że przyczyną oddalenia pierwszego wniosku o zwolnienie od kosztów, było nieprzedstawienie przez stronę powodową „żadnych dowodów, na podstawie których możliwa byłaby ocena zdolności do poniesienia przez nią opłaty od skargi kasacyjnej”, natomiast w ponownym wniosku o zwolnienie od kosztów powódka - jak podkreślił Sąd Apelacyjny – „powołała się powtórnie na brak dostatecznych środków finansowych i nie przytoczyła żadnych nowych okoliczności uzasadniających zwolnienie jej od kosztów sądowych”.

Przytoczone stwierdzenie, które stanowiło podstawę rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym postanowieniu, nie znajduje uzasadnienia w materiale sprawy. Skoro pierwszy wniosek, jak trafnie podkreślił Sąd Apelacyjny, był

„lakoniczny i niewskazujący żadnych dowodów”, przez co „uniemożliwiający ocenę zdolności do poniesienia przez stronę powodową opłaty od skargi kasacyjnej”, natomiast drugi wniosek był oparty na przedłożonych przez stronę powodową dokumentach (k. 2055 i nast.), to konkluzja przyjęta w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że ponowny wniosek oparty był na tych samych okolicznościach, jest wewnątrznie sprzeczna. Innymi słowy, skoro pierwszy wniosek nie zawierał okoliczności podlegających ocenie, bowiem był lakoniczny i nieudokumentowany, to nie mógł stanowić punktu odniesienia dla przyjęcia oceny, że drugi wniosek - wskazujący okoliczności wynikające z przedłożonych dokumentów - oparty został na „tych samych okolicznościach” (art.107 ust. 2 u.k.s.c.). Nie było więc podstaw do odrzucenia wniosku o zwolnienie strony powodowej od opłaty od skargi kasacyjnej, *ergo* nie było podstaw, na tym etapie postępowania, do odrzucenia skargi kasacyjnej, jako nieopłaconej. Postanowienie w części zaskarzającej odrzucenie skargi kasacyjnej podlegało więc uchyleniu (art. 398¹⁵ § 1 zd. pierwsze w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Należy ponadto wskazać, że pełnomocnik powódki postanowienie Sądu Apelacyjnego o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów odebrał w dniu 13 października 2015 r., nie zaś w dniu 12 października 2015 r. jak błędnie stwierdził Sąd Apelacyjny, powołując dowód doręczenia tego postanowienia pełnomocnikowi strony pozwanej. Pełnomocnik strony powodowej złożył zatem w otwartym terminie do opłacenia skargi kasacyjnej ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.